

Dñica .xvii. post trinita.

cum quadam die Ioseph thalamum dñe sue intrasset. ipsa apphēso ei pallio iqt. Dormi mecum. Qui nequaquā acquiescens operi nephario fugit r elicto pallio apud eā. Hec vidēs se cōtemptā cōquesta ē viro suo. accusans Ioseph de ausu impudico. et q̄ eā violēter voluit oppressisse. In cui⁹ argumētū ostēdit ei pallium derelictum. Putifar nimis credulus verbis vxoris misit eū in carcerē. Ecce q̄ surrexit ad sollicitudinē continētē. et pon⁹ voluit carcerē sustinere. q̄ mulieri nequā cōsentire.

Dñica .xvii. post trinitatis. Sermo .j.

Quomodo intraret iesus in domū cuiusdā pñcipis phariseorū sabbato māducare panē. et ipsi obfūabant eū. **Luc. xiiij.** Sol naturalit̄ dirigit radios suos indifferenter sup fetida vt cadauera et etiā sup pulchra vt aurum et argētum nec in ex fetidis maculat. nec ex pulchris pulchrior efficit. licet splendens in aurū radios dispargit clariores. **Juxta illud Psal. vi.** Refulsit sol in clipeos aureos et resplēderunt montes ab eis. Spūaliter p̄ solem intellige christū p̄pter duo. vīz rōne sue incarnationis et rōne sanguinis effusionis. **Primo** quidem rōne felicissime incarnationis. **Sicut** enī sol sine lesione oculorū respici nō solet sed si nube tegat̄ que non est nimis grossa delectabilis tā videt̄. **Juxta illud Eccl. xj.** Dulce lumē et delectabile ē solem videre oculis. ita dei filius in sue nature puritate. videlicet deitate ab oculis mortalib⁹ non potuit videri. **Quia Iob. i.** deū nemo vidit vnq̄. **Et magister lib. ij. dist. viij.** De⁹ in specie sue essentie nūq̄ mortalib⁹ apparuit scz visibilis. **Ideo** volēs se hominibus visibilē exhibere nubē humanitatis nre de x̄gine sumptā se inuoluit cooperāte spiritali sancto. sic p̄ p̄phetā fuerat dictuz **Ezech. xxxij.** Solem nube tegā. **Secūda** rōne sanguinis effusionis q̄n̄ em̄ ita est q̄ sol rubet de mane in ortu suo signū est tempestatis sequentis. **Et** q̄n̄ rubet in occasu signū ē serenitatis. **Juxta illud Mat. xvi.** Facto vesp̄e dicitis. serenū erit. rubicundū est em̄ celum. **Et** mane factū. **Hodie** tempestas erit. rutilat em̄ et triste ē celum. **Sic** circa x̄pm̄ accidit. **Nam** post ortū sue natiuitat̄ statū rubor apparuit q̄n̄ die octaua circūcisus fuit. et sanguinē roseum effudit. **Luc. ij.** **Et** istū ruborē tempestas valida seq̄bat̄ p̄ diem vite sue. nunc in x̄bis cōtumeliosis. nunc in inimicitijs rē. **Et** hoc p̄dixit **Ps. i.** **In** circūitu ei⁹ tempestas valida. **In** occasu etiā istius solis apparuit rubedo magna q̄n̄ totum corp⁹ effluxit sanguine flagellatū. lanceatum et spinis coronatū. **Sed** iste rubor fuit signum future serenitatis in resurrectione et trā-

quilitalis p̄petue. **Juxta illud Iob. iij.** Post tempestatē tranquillū facis. et post lachrymationem et fletū exultationē infundis. **Ecce** habes q̄ ch̄r̄ ist⁹ solt̄ compaf. **Iste** quidē sol spiritalis licet ex sua pietate radios sue conuersionis direxerit ad peccatores vt eos lucraretur. nō tamē p̄ istos maculā cōtraxit. nec cōuersionē habēs cuz bonis videlicet discipulis melior ē effectus. **Sic** in p̄senti euāgelio legit̄ q̄ māducauit cū peccatorib⁹ et phariseis i quo tria p̄ncipaliter tangit euāgelista. **Sobriam** christi māducationē ibi. māducare panē. **Piam** hydropici sanationē ibi. ipse apprehendit et sanauit. **Impiā** phariseorū obseruationē ibi. et ipsi obfūabant. **Primo** ergo tāgit christi sobriā māducationē cū diē. **Cū** intraret iesus in domū rē. **Ubi** nota clibanari⁹ volens furnū purgare scopā ponit prius in lutū. dein de ponit ipsam ad madefactionē in furnū ne i incendio cōcremet̄. **Sic** facit moralit̄ diabolus. ponit em̄ humanū corp⁹ in lutum crapule aut gule vt facili⁹ ponat illd̄ in fornacē libidinis vt sic incendat. nō incendit qui in statu abstinentie et sobrietatis viuūt sed abhorret. **Figura** em̄ habet **Gen. xix.** q̄ **Loth** existens i **Sodomis** p̄pendit **Sodomitarū** incendia et fugit. **Sed** vino crapular⁹ et inebriat⁹ in monte cum p̄p̄ris filiab⁹ cōmisit incestū. nam vt ibidē habet. maior filia dixit ad minorē. **Pater** noster senex est. quasi diceret. **Cito** deficiet ei⁹ x̄r̄ generandi. et null⁹ virozū remansit in terra q̄ possit ingredi ad nos. **Credebant** em̄ vt dicit **Nicolaus de lyra.** q̄ sicut p̄ diluuiū omēs p̄ierūt ita et incendio. **Ideo** habuerunt piā intentionem. vīz cōseruationē generis humani. licet malo medio vellent ad hanc venire scz per incestum cū patre quod ē detestabile. **Veni** inquit maior. inebriemus eū vino. **Glosa.** quod nobiscum portamus. **Et** dicunt aliqui q̄ filie **Loth** in isto vino miscuerūt aliquid siue aliq̄ que habuerūt virtutem inebriandi et puocandi ad coitū ignorante patre. **Et** sic dormierūt cū eo. **Spūaliter** aut̄ sicut q̄ homo inter crebras demonū temptatiōes nō pōt incendijs libidinis maculari. si saltem sobrietatē clipeo se defendat. et tamen inebriatus vel alias depaustus bñ in luxuriā cadit. **Sicut** patet de q̄dam heremita de quo scribit̄ in vita patrū quē diabolus grauit̄ impugnavit vt heremū dimitteret et ad seculum rediret et diu eum temptās vincere non potuit. **Tandem** victus ad seculum redijt. **Cui** dixit diabolus **Hodie** promitte mihi facere quod volo et dabo tibi omnia q̄ optas bona mūdi. **Qui** promisit. **Et** diabolus hodie inquit mortalit̄ te peccare oportet **Qui** dixit nequaquā posse facere. quia diebus vite mee nūq̄ mortalit̄ peccauit. **Cui** diabol⁹. **Si**

nō vis facere qđ volo iā peccasti mortalit̄. qz
voti factor es. Ad ille audiēs dixit. Quid vis
vt factā. Ille ait. aut luxuriare aut inebziare.
aut homicidiū perpetra. **H**eremita cogitavit
quid faceret qđ min⁹ peccatū eēt. elegit lebzia
ri. Postq̄ aut ebri⁹ fact⁹ fuit desideravit luxu
riari cū hospita. Quod ⁊ factū est. Veniens
igif maritus volēs nephariū impedire. here
mita in eū pualuit ⁊ occidit. ⁊ sic om̄ia tria pec
cata ppetrauit. **I**deo dñs nos sua sobria refe
ctione in p̄nti euāgelio ad sobrietatē exhorta
tur. qz intravit in domū māducare panes. vbi
nō sit mentio de alijs cibis aut potib⁹. Ad so
brietatē hortat apls ad **Lytū. ij.** Sobrie iuste
⁊ pie viuam⁹ in hoc seculo. Sobrie ad nosmet
ipsos. Iuste ad p̄imos. Pie ad deū ⁊ sc̄tōs.
De hac sobrietate loquit̄ **Hiero. ad Eustachi**
um yginē. **H**ilia si apls castigauit corp⁹ suū
⁊ in fuitutē redegit. quō tu iuuecula adhuc in
feruore iuuetutis posita. dapib⁹ ⁊ vino plena
de castitate eris secura. quasi diceret. **D**ebēs
enī eē sp̄ sobria. **I**te hanc etiā cōmendat **Ori**
genes in omel. xxxvij. Sobrietas omniū v̄tu
tum mater est. **U**bi vlti⁹ est notādū. duo di
stinguunt̄ officia sobrietatis. **U**nū ē cauere ex
cessum in appetitu. **S**en. **D**ibe iquit̄ citra ebri
etatē. **E**t saluator **Luē. xxj.** Attendite inq̄t ne
grauen̄ corpa v̄ra ebrietate aut crapula. **C**ra
pula qñq̄ sumit̄ p excessu in cibo vel in potu
Un **Eccl. xxxvij.** Propter crapulā multi peri
erūt. **Q**ui aut̄ abstīnēs ē adiūcet vitā. **E**t i p̄
Tanq̄ potēs crapular⁹ a vino. **S**imiliter no
men ebrietat̄ qñq̄ sumit̄ p excessu in potu so
lum. vt **Rhoma. xij.** **N**ō in comestatiōibus ⁊
ebrietatib⁹. **Q**ñq̄ sumit̄ p excessu in cibo ⁊ po
tu. **E**t notandū q̄ sobrietas nō ponit modum
vel mēsurā solū circa quātitatē cibi ⁊ pot⁹. sed
ponit modo q̄tū ad om̄es circūstantias. **Q**ui
enī sobrius ē sumit̄ cibū ⁊ potū q̄tum debet. ⁊
qñ ⁊ quō debet. **E**t ponūt doctores quinq̄ of
ficia sobrietatis. **P**rimū est ne statim p̄aden
di terminū pueniam⁹. **Q**ui enī tps puenit nō
expectādo donec falsa. i. fames preparata sit.
Ideo inspidū cibū comedit. **U**n **Eccl. x.** **B**e
ata terra cui⁹ rex nobil. ⁊ cui⁹ p̄ncipes come
dunt tpe suo. **P**er oppositū dicit̄ ibidem. **V**e
terre huic cui⁹ rex puer ē. **G**lo. morib⁹ ⁊ sensu
⁊ cui⁹ p̄ncipes mane comedūt. i. iordinate. q̄a
in hoc cōtingit gula qñ hō debita hōrā pran
dendi puenit. ⁊ q̄ dieb⁹ dñicis ⁊ festiuis come
dunt ⁊ bibūt anteq̄ p̄dicationē ⁊ missam au
dierint. sicut patz in **Uitalpatrū libro. ij. c. iij.**
Quidā fraī impugnabat̄ a demonib⁹ vt sta
tīm hora diei p̄ma tantā famē ei faceret vt pe
nitus non sustinere posset. dicebat tñ in corde
suo. quia oportet me vsq̄ ad tertiā expectare.
⁊ tunc cibū sumere. **C**unq̄ fuisset hora tertiā

idem dicebat cogitatiōib⁹ suis. **E**tia oportet
me sustinere vsq̄ ad sextā. **C**unq̄ venisset ho
ra sexta ponebat panē ⁊ aquā. ⁊ sic ad nonam
expectauit. qua veniēte fm̄ cōsuetudinē om
nes horas cōpleuerat ⁊ ponebat vt comederet
hoc p̄ plures dies sustinuit ⁊ qđā die cum sic
sustinuisset ad hōrā nonā. de sportella in qua
panis iacebat exire fumū magnū egredi p̄ se /
nestrā celle videbat. **I**taq̄ ex illa die nō esuriit
sed cor ei⁹ roboratū in abstīnētia fuit. vtinam
etiā nostri voratores sic expectarēt. ⁊ sic gulā
domarēt ne postea in inferno famē sustinerent.
vt dixi supra fmo. xliij. **L.** **S**ecm̄ est ne cibos
lautores q̄ramus. quia christ⁹ māducavit pa
nem. ⁊ nec d̄ lautis cibis curauit. quia dicit̄ **Sa**
piens. **I**nitū vite hominis panis ⁊ aqua. **Eccl.**
xxix. **U**bi p̄ panē ⁊ aquā intelligit glo. cibum
⁊ potū moderatū. **N**am frequēter in scriptu
ra panis nomie ⁊ aqua intelligit̄ om̄is cib⁹ ge
neraliter ⁊ pot⁹. **U**nde. iij. **R**eg. vj. dicitur.
Appone eis panē. **E**t sequit̄. **E**t apposita ē eis
magna ciborū p̄paratio. **E**t sic hic dicit̄ d̄ chri
sto q̄ intravit ad phariseū māducare panem.
id ē cibaria sibi apposita ⁊ tñ moderate. **E**t idō
dicit **Sen.** **D**icit̄ sit tibi ex facili re nec ad vo
luptatem. sed ad cibū attende. **P**alatū tuū fa
mes excitet nō sapores. **T**ertiu ē in p̄parādo
cibos studiositatē cauere. **S**tudiose cibos p̄e
parare ē hostis nostri gladiū acuerē. **C**ib⁹ enī
delicat⁹ est gladi⁹ quo raro nitif̄ cōtra sp̄m et
sic homo q̄ delicate comedit gladiuz in manu
serui sui ponit vel tribuit cū quo ipm̄ occidit.
⁊ certe magna abusio ē vt dñs tantā libertatē
seruo tribuat vt ipm̄ vberet ⁊ occidat. **P**o
raliter aut̄ sp̄s noster dñs ē. **I**uxta illud **A**ri
sto. iij. eth. **N**os inquit̄ sum⁹ dñi videlicet fm̄
spiritū nostrarū opationū a p̄ncipio vsq̄ ad fi
nem. **S**ed corp⁹ nostrū est seru⁹. deberet enim
seruire deo ⁊ obedire spiritui. **Q**uia dicit̄ **Aug.**
lib. soli. **E**xteriora nāq̄ p̄ corpe cūcta creasti.
corpus p̄pter aiām. aiāz p̄pter te. **I**ste igitur
seru⁹ si studiosē ⁊ delicate nutrit̄ videlicet cor
pus. dñm scz spiritum p̄sequitur. **Q**uia dicit̄
Prouerb. xxix. de corpore. **Q**ui delicate. id ē
in delitijs nutrit̄ seruum suum. id est. corpus.
fm̄ **P**ascalium. postea sentiet eum contuma
cem. id est. rebellem ⁊ indomabilē. **I**deo do
mādū est corp⁹ moderate p̄ abstīnētiā ne sp̄m
vberet ⁊ occidat. **F**igura **Sen. xvij.** legitur q̄
Ismael filius **A**gar male verberauit **I**saac
lrum **R**are spōse **A**brae. qđ ip̄a **R**ara moleste
ferēs ⁊ accepta ptāte a viro suo afflixit **I**smā
el ⁊ m̄fem ei⁹ pane ⁊ aqua. ⁊ vtrūq̄ repellens
tandem a sede. **P**rop̄ qđ **A**gar humiliata ni
mis sil̄ cū filio suo domū restituta est. **H**ora
raliter p̄ **R**aram que inter p̄taf̄ oriētalis signi
ficatur anīa q̄ cū opus bonū ad consummatio

nem deducit ipm Isaac qui interpretat gaudi-
um genuit. quia gaudium e deo ⁊ angelis ei⁹ su
per vno peccatore penitentia agente. Lu. xv.
Sed p Agar que interpretat solenitas vigilie
notat corp⁹ vel humana caro que de festo se-
quetis gaudij nihil curat. dummodo tantu pos-
set hic solenizare vigilia. Filius aut appetitus
est carnalis. Et hic appetit⁹ inuadit filiu libe-
re. id e. sanctu aie ppositu. nec sunt aliquado
in pace. Sed carnalis appetit⁹ nitit⁹ sanctum
anime ppositu tradere spirituali morti. S3 h
anima sposa christi nullaten⁹ debet ferre cum
potestate sup carne ⁊ ei⁹ appetitu habeat. Ju-
xta illud Gen. iij. Subter te erit appetit⁹ eius
scz carnis dicit dñs ad animā. q. d. Tu potes
deuincere peccatu. quia nullus peccat nisi vo-
lens. Affligat em eam pane. ⁊ aqua moderate
reficiat. ⁊ interdū p ieiuniū castiget. vt deposi-
tis vitijs subdat anime cū omī suo appetitu.
Quia dicit Amb. lib. j. de offi. Ieiunium est
mors culpe. exiliū delictorū. remediū salutis.
radix grē ⁊ fundamentū castitatis. Quartum
est nimis appetitū cibi ⁊ pot⁹ refrenare. Quia
dicit Aug⁹. Fieri pot q sine aliquo vitio cupi-
ditatis voracissime p̄ciosissimo sapiēs vtatur
cibo. Inspiciens aut fetidissime gule flāma in
vilissimū cibum accendit. Et facius qsqz mo-
re dñi maluerit pisces vesci q̄ lenticulā more
Esau. Nō ppter ea cōtinētiore sunt nob ple-
reqz bestie quia vilioribus escis vtunt. Quin-
tum est mensurā refectiōis nō excedere. Quia
dicit Ezech. iij. Cibus tu quo vesceris erit
tibi in pondere. Circa hoc querit vtrū ois ex-
cessus in cibo vel potu destruat virtutem sobri-
etatis. Ad hoc dicit Guill. q duplex e mod⁹
siue mēsurā p̄tinens ad sobrietatē. Unus attē-
dit in cōmensuratiōe nature. vñ mēsurate su-
mit cibum ⁊ potū qui sumit qd necessariū est.
⁊ iste excessus potest eē venialis ⁊ mortal. An
nō omīs excessus destruit virtutem sobrietatis
Alius mod⁹ attendit in compatiōe boni tem-
poralis ad eternū. vnde fm hunc modū fuit
quis in sumēdo cibū ⁊ potū quādo tempora-
le bonū nō pfert vel equat eterno bono. Im-
moderate vō habet se sumendo cibū ⁊ potum
cū tempale bonū pfert vel equat eterno. Et ta-
lis excessus mortale peccatū e. ⁊ destruit vir-
tutem sobrietatis. Et hoc quo ad primū. Se-
cundo in v̄bis p̄allegatis tangit impiā phari-
seorū obseruationē. id est. inuidiā v̄ detracti-
onē cū dicit. Et ipsi obseruabāt eū. id e. iuide
insidiabant ei ⁊ detrahebant factis suis. Di-
cunt naturales. Ursus cadens de arboze quā
vt capet poma ascendit. iratus omnes quos
poterit ramos arboris satagit vngulis denti-
busqz laniare. Moraliter p v̄sum intellige iu-
daicam puerilitatem ⁊ prauitatē. Juxta illud

Chren. iij. Ursus insidians factus est mibi.
S3 p arbozē subaudi fidē robustam. Juxta il-
lud Math. viij. vbi granū sinapis creuit i ar-
bozē magnā. Quia fides catholica creuit q̄ p̄
abiecta videbat. Ab hac arboze fidei solida ce-
cidit iudaica gens. quia christo eis fidē p̄dicā-
te credere ei noluerunt. Idcirco moti inuidia
vidētes christū exercere opa pietatis. videlz
in resuscitatiōe mortuorum. illuminatione ce-
corū. expulsionē demoniorū. mūdatiōe lepro-
sorū. ⁊ fanatiōe hydropicorū. ipsum velut ra-
mum viridē lacerare detractiōib⁹ satagebāt
Ideo ipsoz inuidia significat. Dan. viij. p be-
stiam que exibat de mari. ⁊ habebat tres ordi-
nes dentiu in ore ⁊ lacerabat carnes. Quia in-
uidia eorum p̄cessit ab amaritudine diaboli.
Quia supbia e primuz peccatū diaboli. a qua
statim nata est inuidia que fm Aug. de v̄bis
dñi est filia supbie. Sed ista mater nescit esse
sterilis vbi em fuerit cōtinue parit. Suffocat
matrē ⁊ nō erit filia. Istam filiā bestialem. s. in-
uidiam diabolus phariseis tempe christi de-
sponsauit. que quidē habuit tres ordines den-
tium. Primo quia eū adulatorie inuitabāt vt
ei insiderent. vt hic ipsi obseruabāt eū. Secun-
do eū detractorie diffamabant. vt scz famam
eius corā vulgo denigrarēt. Tertio vō eū nu-
gatorie accusabant. vt ipm ad mortē cōdem-
narent. Sic moraliter his trib⁹ ordinib⁹ den-
tium similit̄ adhuc multi inter christianos (vt
taceam de phariseis) vtunt. Primo quidem
dulci adulatione. Sed dicūt medici. qz omne
dulce est opilatiuū. ⁊ est ratio. quia stomach⁹
nimis deflectat in dulci. idō nimis diu in se re-
tinet. ⁊ nō vult singulis mēbris p̄cipare idō
obest corpi. Item optimū est oppositū ei⁹ ama-
rum. quod purgat stomachū. Hinc e q omīs
medicina vt in plurimū e amara. Moraliter
dulce e audiētī de se au dire bona dici e sibi ve-
lut in ore ipsoz adulatorū. s. in viscera ei⁹ re-
plenē languore. Quia dicit Greg⁹. in omel. ij.
sup Ezech. Nihil e q̄ tā facile corrūpit mētes
hominuz vt adulatio. Plus em nocet lingua
adulatorū q̄ gladius p̄secutorum. Quia dic̄
Beda sup Lucā. Ipsa peccati nutrix est adu-
latio sicut oleum in lampadibus flāmis ardē-
tibus fomentū solet ministrare. Ideo fugien-
da est adulatio. ⁊ potius recipiēda e correctio
q̄ lz sit auribus sit amara. repellit tamen opi-
lationem peccati. Quare scriptum fuit Leui.
ij. vt in sacrificiū sal ponerēt ⁊ nō mel. Spiri-
tualiter deo sacrificiū facimus qñ ob ei⁹ amo-
rem aliquid boni agim⁹. In his ergo nec ipsi
gloriamur. nec hominū laudes recipere debe-
mus. sed potius argui a peccatis ⁊ increpari
p nostris multis delictis. sicut beatus Aug⁹.
lib. v. de trini. Magis inqt optabo a qlibz re

phendi q̄ adulatorie laudari. Null' em̄ rep̄ /
 hensor est formidāus amator vitatis. Lau /
 dator: nō errat ⁊ cōfirmat errorem. Et Petrus
 rauē. in quadā epla. Sal correctiōis in om̄i
 sacrificio reprobat'. Est aut' adulator: sicut fal /
 so medico vel pessimo q̄ pessime facit p̄ ego.
 videns vuln' sancta plenum claudit illud ante
 plenā purgationē. licet h̄ videat aliquñ place /
 re egrotō. Est em̄ dulci' aliquādo subire mor /
 tis piculum q̄ sustinere amarū remediū. Sic
 moraliter adulator: ē pessimus vt dixi medic'.
 Videt em̄ aliquādo mundi diuites tumescere
 vulnere supbie. Et remediū de quo loquit' p̄
 pheta dicit'. Incepisti supbos. vult omitte /
 re. Claudat em̄ vuln' aliquñ p̄ adulatoris em /
 plastrū. ⁊ sic viscera repleta elatiōis putredie
 ad eterne mortis interitū festināt. Quia dicit
 Esa. iij. Popule me' qui te btm̄ dicūt. ipsi te
 decipiunt. Figura. iij. Regl. xxv. Achab rex
 hierusalē noluit credere Michēe pphete dñi
 sed adherēs pphetis falsis ingressus ē p̄eliū
 cōtra regē Syrie p̄cussus ē inter stomachum
 ⁊ pulmonē ⁊ mortu' ē vespe. ⁊ canes lingebāt
 sanguinē eius. Spūaliter p̄ Achab regem no /
 taf' q̄libet hō qui regnū suū regere debz. Per
 Michēam notaf' ver' corrector. vere viuere
 cupiens debet appetere corrigi. debetq; ipsius
 increpationes patiēter sufferre. di. cū ps. Cor /
 ripiet me iustus in misericordia ⁊ increpabit me.
 Sed p̄ falsos pphetas intellige adultores i /
 plentes aures hoim̄ laudib' falsis. vt sic dece /
 pti regi celi seaponāt. Sz p̄cussi sagitta diu /
 ne sententia corruūt in hora mortis. tūc canes
 infernales multa auuiditate sanguinē ipsozum
 b̄bent. ⁊ sic cognoscere poterint q̄liter dece /
 pti sint blanditijs laudatorū. Dicit em̄ Bene /
 ce epla. xl. de Alexandro. Alexander em̄ cum
 in obsidione cuiusdā ciuitatis eēt sagitta q̄dā
 vulnerat'. cū igi' resperfo sanguine sicci vul /
 nezis dolor cresceret ⁊ crus obstupuiisset. assi /
 stenti ait. Om̄es monstrāt me esse filiū Iouis
 sed vuln' hoc me eē hoiem claret. Ecce quō p̄
 cussus adulatorū medicinā cognoscebat q̄ an
 vulnus nullaten' aduertebat. Secūdo q̄dam
 vtunt' mordaci detractōe. Aliq' em̄ canes ado /
 sunt vt semp' turpib' vescant'. resumētes vo /
 mitum om̄em inuidiciā comedūt ⁊ an' blādi /
 unt. Sic moralit' canes isti imūdi significāt de /
 tractores quozū lingua ad turpia semp' proxi /
 morū inuenit' festina. Blandiunt' in facie. ⁊ re /
 tro mordent detractiōe. ⁊ semp' replicāt mala
 que pandunt. Nā legi' iij. Regl. ix. q; canes
 comederūt Iesabel. Iesabel interptaf' sterq̄li /
 nium. Nā impudici detractores stercozib'. id
 ē. humanis peccat' ⁊ imūdicijis delectant' ve /
 lut q̄ reguli dicunt' latrinarū purgatores. naz
 illa stercoza portant in spatulis. isti nō tm̄ in

lingua. hi em̄ canes neminē illesum pmittūt.
 Nō em̄ ē q̄ eozū morsus subterfugiat. Unde
 Valer' lib. iij. Modestia felicitas ā que ma /
 lignantes denies vitare possit. Nā xps vita /
 re nō potuit q̄ omniū sanctissim' fuit. Nā pha /
 risei velut imundi canes sibi detrahebant. nā
 p̄pterea ipm̄ pascebāt vt sibi detrahere pos /
 sent. Et similes sunt auib' imūdis que cadaue /
 ribus vescunt'. vt sunt vultures. corui. q̄ a sa /
 crificio fuerūt phibite. vt patet Leui. iij. Sic
 tales pharisei detractores ⁊ alij eis similes car /
 nes primozū comedentes ⁊ lacerātes merito
 dicunt' imūdi. quia oim̄ hominū maliciā por /
 tant in lingua. Nam si in vno homie cognoue /
 rint mltas vtutes nullā harū capiunt. sed ob /
 seruant si qd' vitij vel turpitudinis sit in illo q̄
 vesci possunt. ⁊ si quid apprehenderint. illō de /
 tibus lacerāt. In illo quidē delectant'. ⁊ in il /
 lo requies eozū. vel pferūt vel ampliāt ⁊ p̄ il /
 lud alia bona acta extinguere conant'. Nōne
 tales fuerūt iudei q̄ multas vtutes in xpo vi /
 derunt. ⁊ tm̄ nullā earū b̄n sed sp̄ maliciose ob /
 seruabant an possent aliqd' reprehensibile dep̄ /
 hendi. sed nō potuerūt. q; peccatū nō fecit. nec
 inuentus ē dolus in ore eius. Prouerb. xxij.
 Noli esse in cōuiujs potatorū neq; in come /
 stionibus eozū qui carnes ad vescendū conse /
 runt. Que vba exponēs Greg'. xix. mo. ait
 Carnes inquit ad vescendū cōferre est in col /
 lationibus vicissim vitia primozū eneruare.
 hi imūdi munda spernūt ⁊ imūda amplexant'
 figurati in coruo Gen. viij. qui missus de arca
 inuēto cadauere requieuit in illo comedēs et
 fruens eo. nec est ampli' reuersus ad arcam.
 Colūba vero etiā emissa reuersa ē ad eā. Spi /
 ritualiter p̄ hanc vitā simplices volant ⁊ de /
 tractores hinc inde. sed detractor: inuēta pu /
 tredine alicui' culpe residet illi. Illa vescitur
 ⁊ illa pascit'. ⁊ ad cōfortiū sanctorū venire cō /
 temnit ⁊ obliuiscit'. s; homo simplex fugit illa.
 s; inuentus seu visis virētib' bonis opib' vi /
 rorem inde boni exempli assumens conat' ad
 arcam diuine gratie bonozū operū alijs concī /
 tus volare. Tertio vtunt' aliqui mendaci ac /
 cusatiōe. sicut interdū inuidi ⁊ mēdaces accu /
 sant bonos ⁊ innocētes. Et querit' circa h̄ vtz
 false accusar' vel mendaci' possit accusanti in /
 iuriā remittere. Rndet scūs Tho. scda secūde
 q. xlviij. Falsē accusans spūaliter facit iniuri /
 am accusato. Et si accusar' innocēs fuerit po /
 test iniuriā suā remittere maxime si ille nō ca /
 lumniose accuset s; ex animi leuitate. Si autez
 accusator ab accusatiōe desistat. pp̄ aliquaz
 collusionē cū aduersario tunc facit iniuriā rei
 publice. Et h̄ nō pōt ei accusatus remittere. s;
 hoc pertinet ad principem qui reipublice ge /
 rit potestatem.